

Pokus o nonsensovou poezii

Jakub Koudelka

Povzdechl si mladý pán:
„Kde je auto, kde ho mám?
Nešel jsem snad z práce pěšky?
Už si nevzpomínám.“

Filip Joudal

Povzdechl si starý pán:
„Ach ty zuby, kde je mám?
Možná plavou ve vodě
nebo taky v záchodě.
Už si nevzpomínám.“

Sabina Jarkovská

Byl jedna panenka hnědooká,
Ta každý den sedávala u potoka.
Maminka říkávala: „Blázen jsi.“
„Já ale ne, to ty.
Já jsem ta od potoka, panenka hnědooká.“

Filip Brož

V Rosariu narodil se malý kluk,
Už v mládí uměl hrát fotbal jako muž.
Poté odcestoval do Barcelony,
kde jeho talent pěstovali.
Už to není malý kluk, vyrostl totiž jako buk.

Marie Zozuláková

Byl jeden pán, co žil v Praze
a měl se tam celkem blaze.
V noci hlídal ulice.

David Votava

Povzdechl si trenér sám:
„Ach ty míče, kde je mám?
Hodil jsem je do branky
z nějaký tý penalty?
Už si nevzpomínám.“

Pavla Novotná

Povzdechla si maminka:
„Ach ten hrnec, kde ho mám?
Jestli jsem ho nespálila
a potom snad vyhodila?
Už si nevzpomínám.“
„Mám to tam rád velice,“
říkal ten pán v Praze.

Vojtěch Vašíček

Byl jednou jeden muž
a ten nosil v kapse nůž.
Potkala ho žena, co má psa Bena.
Když muž nůž vytáhl,
pes mu jednu natáhl.
„Ty nejsi dobrý muž, když vytahuješ nůž,“
řekla žena, co má psa Bena.

Vojtěch Tvrdík

Já mám nos, co by mi záviděl kdejaký kos.
Bratrův nos je podobný.
Díky, táto, za geny.
Tomu se člověk neubrání, když má tátu kosa.
Hlavně, když mi na nose nesedí vosa.